

COSTA BRAVA - DEL 12 DE JULIOL AL 26 D'AGOST DE 2003

XXIII FESTIVAL
INTERNACIONAL DE
músiques
DE TORROELLA
DE MONTGRÍ

Membre de l'Associació
Europea de Festivals

ORGANITZA

Juventut
Musicals de
Torroella
de Montgrí

PATROCINADOR PRINCIPAL

FUNDACIÓ CAIXA CATALUNYA

EXPOSICIÓ A LA PEDRERA KANDINSKY

LA DISSOLUCIÓ DE LA FORMA. 1900 - 1920

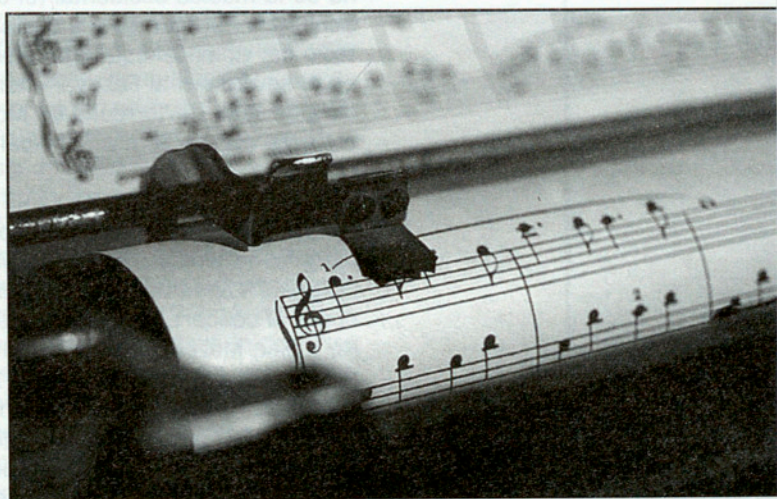

DEL 3 DE JUNY AL 24 DE SETEMBRE DE 2003.
LA PEDRERA. PASSEIG DE GRÀCIA, 92. BARCELONA.

**El XXIII Festival de Músiques
de Torroella de Montgrí té la
col.laboració i el patrocini de
Fundació Caixa Catalunya.**

COSTA BRAVA - DEL 12 DE JULIOL AL 26 D'AGOST DE 2003

XXIII FESTIVAL
INTERNACIONAL DE
músiques
DE TORROELLA
DE MONTGRÍ

DIMARTS 19 D'AGOST / 22.30 H / ESSLÉSIA

CONCERT

ORQUESTRA DE CAMBRA RÀDIO PRAGA

Una combinació entre la música simfònica mozartiana del període comprès entre els anys 1786 i 1788 amb un dels concerts per a violoncel canònics de la història de la música occidental (el de Robert Schumann) servirà com a carta de presentació del violoncel·lista letó Mischa Maiksy en el seu retorn al Festival Internacional de Músiques de Torroella de Montgrí, aquesta vegada com a principal solista convidat.

Una de les obertures més conegudes del geni de Wolfgang Amadeus Mozart (1756-1791), la de *Les noces de Figaro*, obrirà el concert. Escrita en la tonalitat de Re Major, Mozart com va fer a l'obertura d'*Un rapte en el serrall* K.384 (1782) o com faria més tard al celebèrrim *Don Giovanni* (1787) o a *La Flauta màgica* K.620 (1791) sembla replantejar l'espai de l'obertura, un espai musical que fins aleshores no tenia cap altra funció que la d'omplir sonorament el teatre perquè la gent acabés d'acomodar-se als seients en les funcions d'òpera. En aquest replantejament, Mozart sembla anticipar en part les propostes dels *Preludis i Obertures wagnérians* que, en ocasions, vénen a ser un resum del conjunt de l'acció dramàtica. La proposta mozartiana apunta en una direcció de voler introduir l'oient dins de l'acció i, així, l'inici de l'obertura de *Les noces* anuncia el "dia boig" que viuran els personatges de Susanna i Figaro. Curulla de la saviesa constructiva mozartiana, una saviesa que es presenta com el més fàcil, ordenat i gens complex del món i li ajuda a ultrapassar l'obertura l'estricta marc del teatre d'òpera per a constituir-se com una

pàgina orquestral de concert. Aquesta obertura com tota l'obra va ser estrenada a Viena l'1 de maig de 1786.

Tot i que durant molts anys s'havia dit que el llenguatge musical de Robert Schumann (1810-1856) era estrictament pianístic, els darrers estudis musicològics i una progressiva revalorització de l'obra no pianística de Schumann ha fet que, a poc a poc, el músic de Zwickau ja no només sigui contemplat com el poeta del piano que és sinó en altres perspectives gens menyspreables. Malgrat aquesta revalorització, el cert és que el *Concert per a violoncel i orquestra, op.129* mai ha caigut en l'oblit (a pesar d'uns difícils inicis d'acceptació) i s'ha considerat com una de les grans pàgines concertants de l'instrument conjuntament amb els de Franz Joseph Haydn, Antonin Dvorák o Camille Saint-Saëns. Escrit l'octubre de 1850, l'obra anticipa en bona part la coneguda *Sinfonia "Renana"* i mostra la vitalitat creativa d'aquell període. A pesar de l'elecció d'una tonalitat en mode menor, el cert és que l'obra no arriba a desgranar un excés de dramatisme arquetípic d'un compositor que va concebre en tot moment l'obra musical com una materialització de la seva complexa personalitat psicològica i de la seva posició al davant de l'existència. Compost en només dues setmanes, va ser concebut en un període on Robert ocupà el càrrec de la Societat Musical de Düsseldorf. No obstant aquest càrrec, el concert no va arribar-se a estrenar mai en vida de Schumann i va costar d'introduir-se dins el repertori ja que el concert defuig de la concepció de concert altament virtuosístic

per endinsar-se en una esfera de poètica i expressivitat musical, esfera que pot ser assolida gràcies per l'enllaç que en fa dels tres moviments en un de sol, un fet que ajuda a la llibertat del discurs musical.

Si el *Concert per a violoncel opus 129* de Schumann és una de les grans pàgines concertants del segle XIX, la *Simfonia núm. 41 en Do major "Júpiter" K. 551* ho és del simfonisme del segle XVIII i de l'obra mozartiana. La simfonia sembla erigir-se, a vegades, com un particular desig de jugar amb una tonalitat radiant de color i brillantor com la de Do Major després d'haver-se immers en el dramatisme de la seva anterior simfonia, la *núm.40 en sol menor K.550*.

En aquest *Simfonia núm.41*, així, Mozart s'endinsa en l'assoliment d'una obra de facilitat en el desplegament del material sonor, si bé per sota s'amaga una profunda exploració del llenguatge harmònic i contrapuntístic. S'ha dit, a voltes, que la simfonia s'erigeix com un particular adéu de Mozart al gènere simfònic, però el cert és que si Mozart mai més va abordar el gènere simfònic va ser perquè la seva febril activitat en els seus darrers tres anys no li va permetre una nova dedicació al gènere. Datada el 10 d'agost de 1788, tota ella s'erigeix com un edifici majestuós, sòlid i de gran grandesa que és el que li va merèixer el sobrenom del planeta Júpiter, tot seguint el costum divuitesc de posar títol a les obres instrumentals.

Oriol Pérez i Treviño

DIMARTS 19 D'AGOST / 22.30 H / ESGLÉSIA

PROGRAMA

Orquestra de Cambra Ràdio Praga

Vladimir Válek, director
Mischa Maisky, violoncel

1a Part

Wolfgang Amadeus Mozart (1756-1791)

Obertura de Le Nozze di Figaro

Robert Schumann (1810-1856)

Concert per a violoncel i orquestra en la menor,
op. 129

- *Allegro (Nicht zu schnell)*
- *Adagio (Langsam)*
- *Finale: Vivace (Sehr lebhaft)*

2a Part

Wolfgang Amadeus Mozart (1756-1791)

Simfonia núm.41 en Do Major, K. 551

- *Allegro vivace*
- *Andante cantabili*
- *Minuetto: Allegretto*
- *Finale: Molto allegro*

Orquestra de Cambra Ràdio Praga

L'Orquestra Simfònica de Ràdio Praga fou fundada l'octubre del 1926. Al poc temps era coneguda a tot el món per les seves qualitats interpretatives. Cinc anys més tard tenia 45 músics i, l'any 1936, fou ampliada fins a 70 intèrprets al temps que va començar també a ser coneguda a l'estranger per les retransmissions en directe dels seus concerts gràcies a la connexió de més de 100 emissores d'arreu del món seguida per uns 100 milions de persones.

L'èxit de l'orquestra va venir acompanyada pel fet de ser dirigida pels millors intèrprets i directors. Després de l'artista nacional Otakar Jeremias, el va seguir Karel Ancerl, nomenat l'any 1950 director titular de la Filharmònica Txeca.

Alois Klima i Václav Talich foren alguns dels directors que s'encarregaren de la direcció de l'Orquestra Simfònica de Ràdio Praga. A partir de l'any 1985 el director titular és Vladimir Válek.

Al llarg de la seva història, l'orquestra ha fet nombroses gires per l'estranger principalment per Europa, Japó, Estats Units i Austràlia.

L'arxiu de l'Orquestra de Cambra de Ràdio Praga és molt extens i cada any s'hi incorporen noves obres escrites pels compositors actuals.

Vladimir Válek Director

Vladimir Válek, director titular de l'Orquestra Simfònica de Ràdio Praga i director de l'Orquestra Filharmònica Txeca, va estudiar a l'Acadèmia de Música de Praga. L'any 1975 va passar a dirigir l'Orquestra Simfònica de Praga (FOK) i, deu anys més tard, va ser proposat per dirigir l'Orquestra Simfònica de Ràdio Praga de la qual és, fins ara, el director titular.

Durant aquest període, l'orquestra es va convertir en una de les més conegudes orquestres de ràdio d'Europa. A partir de l'any de l'any 1996 va ser anomenat també director titular de l'Orquestra Filharmònica Txeca.

Vladimir Válek es convidat sovint a dirigir moltes altres orquestres de tot el món. Ho ha fet amb l'Orquestra de la Ràdio de Leipzig, Orquestra Filharmònica d'Israel, Orquestra Filharmònica de Viena, Orquestra Filharmònica del Japó, i altres.

Ha fet més de mil enregistraments per a les ràdios de Praga, Viena, Leipzig, Hilversum, Zagreb, etc. Ha convidat als festivals d'Atenes, Istanbul, Wroclaw, Montreaux, Luzerna i habitualment al Festival de Primavera de Praga.

La seva discografia és extensa amb més de cent enregistraments per a les firmes Pony Canyon, Harmonia Mundi, Supraphon i Radioservis. L'enregistrament dels concerts per a piano d'Ervin Schulhoff, amb Jan Simon com a solista, va merèixer el premi MIDEM Classic de Cannes, l'any 1996.

Mischa Maisky Violoncel

Mischa Maisky és l'únic violoncel·lista en el món que ha estudiat amb Mstislav Rostropovich i amb Gregor Piatigorsky. Rostropovich l'ha definit com un dels talents més extraordinaris de la nova generació de violoncel·listes combinant en el seu art poesia i delicadesa exquisita junt amb temperament i tècnica brillant. Artista en exclusiva de Deutsche Grammophon, ha estat el primer músic en enregistrar la integral de les obres per a violoncel de Bach per aquest distingit segell discogràfic.

Nascut i educat a Rússia, després de la seva repatriació a Israel, Mischa Maisky ha estat rebut amb gran entusiasme en els més importants centres musicals de tot el món entre els que poden citar Londres, París, Berlin, Viena, Nova York i Tokio. Els seus discs han estat rebuts també amb entusiasme generalitzat per la crítica mundial i han estat premiats en tres ocasions amb el *Record Academy Prize de Tokio*, i amb el reconegudíssim *Grand Prix du Disque* de París.

Músic d'indubtable projecció internacional, ha col·laborat amb Martha Argerich, Radu Lupu, Gidon Kremer, Yuri Bashmet, Maxim Vengerov, Leonard Bernstein, Zubin Mehta, Vladimir Ashkenazy, Daniel Barenboim i Giuseppe Sinopoli entre molts altres.

A més de les suites per a violoncel de Bach, Mischa Maisky ha enregirat junt amb Martha Argerich sonates de Bach, Schubert, Frank, Debussy a més de les variacions i la integral de les sonates per a violoncel de Beethoven, disc que fou premiat amb el *Diapason d'Or* i va rebre una nominació als *Grammy*.

Sota la direcció de Leonrad Bernstein, Mischa Maisky ha grabat junt amb Gidon Kremer el *Doble Concert* de Brahms, així com el *Concert per a violoncel* de Schumann amb la Filharmònica de Viena i el *Concert de Dvorák i Shelomo* de Bloch amb la Israel Philharmonic.

La seva discografia també inclou el *Concert* d'Elgar i les *Variacions Roco-co* de Txaikovsky amb la Philharmonia Orchestra i Sinopoli, enregistrament que ha rebut el prestigiós *Academy Award* en Tokio. Els seus Cd's *Méditation*, *Adagio* i *Cellisimo* - recopilatori de miniatures - han assolit gran èxit com best sellers.

Mischa Maisky va realitzar l'any 2000 una gira mundial dedicada a Bach expressant així la seva profunda admiració per aquest compositor.

Ho organitza

Joventuts
Musicals de
Torroella
de Montgrí

SECRETARIA:

Apartat de Correus núm. 70
E-17257 Torroella de Montgrí
Tel. 00 34 972 76 10 98
Tel. 00 34 972 76 06 05
Fax. 00 34 972 76 06 48
e-mail: info@joventutsmusicals.com
www.festivaldetorroella.org

Hi col·laboren

EL PAIS

CATALUNYA
MÚSICA

Germans Radresa

PARRÒQUIA DE SANT GENÍS

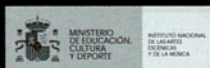
Ho patrocinen

gasNatural sdg

Generalitat
de Catalunya

Generalitat de Catalunya
Departament de Cultura

Amb la col·laboració i el patrocini de

FUNDACIÓ CAIXA CATALUNYA

